

[Weikop.]

de har været tidligere. Det håber jeg også ministeren vil give mig ret i.

Endvidere spurgte jeg, som jeg har gjort det før, om der ikke var en række småting, mindre varegrupper — jeg sagde oven i købet på under 200 000 kr. — som man kunne overføre til friliste. Dertil svarede ministeren med at spørge, hvorfor jeg ikke sagde det, dengang vi havde den forrige regering. Det kan jeg egentlig ikke rigtig forstå som andet end en rent politisk bemærkning. Den kan ikke være sagligt rigtig, og det er jo ellers det, den højtærede minister sætter så megen pris på. For forholdet er det, at den højtærede minister vil give os ret i, at hvis vi havde fremsat dette krav om lempelser i august-september måned, havde vi ikke haft det overblik over valutasituationen, som vi nu har fået fra den højtærede minister over 1953, og den oversigt, vi har for 1954. Altså var min udtalelse særdeles velbegrundet og saglig, og det forekommer mig, at det er en stærkt politisk betragtning, ministeren her fremsætter, og ikke en saglig, således som ministeren ellers ønsker det.

Den højtærede minister siger, at når de førnævnte 800 mill. kr., der i sin tid blev ført tilbage af den daværende handelsminister, Krag, var det af hensyn til vigtige varer. Jeg kan ikke huske, hvilke varer det var, men skal vi ikke være enige om, at det var i høj grad et valutaspørgsmål. Det var i høj grad dette, at året endte, som jeg nævnte før, med et valutaunderskud på omtrent 700 mill. kr. Det var det afgørende, og derfor er det, jeg rejser spørgsmålet om at føre en sådan økonomisk politik, at vi undgår at komme i en tilsvarende situation. Jeg skal ikke påkalde profeter fra Sverige og andre lande, men jeg vil gerne have lov til overfor ministeren at påkalde den sunde fornuft, og det ved jeg også ministeren ønsker.

Den højtærede minister svarer på mange forskellige småting, men der mangler svar på et spørgsmål, jeg stillede ministeren, nemlig om hvilke midler man fra regeringens side vil bringe i anvendelse, hvis man kom ud i vanskelige konjunkturer. Det er efter min mening et meget afgørende spørgsmål og et spørgsmål, som ikke kan lyde ukendt i den højtærede handelsministers ører, og dette spørgsmål vil jeg meget gerne bede om at få besvaret. Jeg synes ikke, at den

højtærede minister om et sådant spørgsmål kan sige, at det kan vi tale om i et udvalg. Det er i høj grad et spørgsmål, som alle har krav på at høre besvaret her i denne sal.

Aksel Larsen: Den højtærede minister oplyser, at der er en ikke ringe vareudveksling i gang mellem Danmark og Sovjetunionen, endda til et beløb af 250 mill. kr. — eller det er i hvert tilfælde aftalt — men tilføjer, at det kniber noget med at finde frem til passende modydelse fra Sovjetunionen for den danske eksport til Sovjetunionen, passende modydelse til konkurrencedygtige priser.

Det er muligt, at dette er et problem, men det turde vist kun være et problem, fordi den udenlandske kapitalinfiltration i Danmark er så stærk, som den er, og foreløbig har været i stand til at modsætte sig, at man køber visse varer i Sovjetunionen, som har været tilbudt, såvidt jeg er orienteret — jeg erkender, at jeg er kun orienteret gennem dagspressen, så ministeren kan muligvis refilede mig — men såvidt jeg er orienteret, modydelse, som er tilbudt til helt konkurrencedygtige priser, og som også i kvalitet kunne konkurrere med tilsvarende leverancer vestfra. Jeg tror ikke, at man skal tillade, at kapitalistiske kredse på den måde saboterer Danmarks økonomiske trivsel, derved at de modsætter sig køb af varepartier, hvor man kan købe dem fordelagtigt, og hvor det passer med hele Danmarks udenrigshandel, og jeg tror, regeringen skulle tage noget mere håndfast på det problem. Det drejer sig formodentlig om olie og olieprodukter, og det er ganske urimeligt, at firmaer, der i allerhøjeste grad står under fremmed kapitalers indflydelse eller er direkte aflæggere af kapitalistiske firmaer i andre lande, skal kunne tillade sig at sabotere en handel, som jeg dog forstår man fra regeringens side er interesseret i. Det drejer sig også om produkter fra Sovjetunionen på andre områder, f. eks. bomuld og lignende produkter, og det må vel være regeringens sag, hvis der er kapitalistisk modstand mod en vareudveksling, at søge denne modstand brudt, forsåvidt regeringen mener, at vareudvekslingen vil være til Danmarks fordel.

Løvrigt tror jeg ikke, man vil stå sig ved at forsøge at betragte Sovjetunionen som et